

Forslag

til

Lov om udførsel af fisk og fiskevarer.

Fremsat den 11. marts 1965 af fiskeriministeren.

§ 1. Fiskeriministeren kan efter indstilling fra vedkommende brancheforening og efter forhandling med det i § 2 nævnte eksportudvalg fastsætte mindsteprisordninger for udførsel af fisk og fiskevarer, såfremt hensynet til at bevare eller forbedre den danske fiskeeksports vilkår taler derfor.

Stk. 2. Fiskeriministeren træffer de foranstaltninger og udfærdiger de nærmere bestemmelser, der er fornødne til sikring af forholdelsen af de efter stk. 1 fastsatte forskrifter.

§ 2. Der nedsættes et eksportudvalg bestående af 1 formand, der beskikkes af fiskeriministeren, og 7 andre medlemmer. Af disse vælges

2 af Dansk Fiskeriforening, Vestjysk Fiskeriforening og De samvirkende danske Andels-Fiskesalgforeninger i forening

1 af Foreningen for Danmarks Fiske-Konserverindustri og Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri i forening,

2 af Danmarks Fiskeeksportørforening,

1 af Danske Fiskefiletfabrikkers Eksportforening og Dansk Fiskeindustriforening i forening,

1 af Sammenslutningen af danske Ørred-eksportører.

§ 3. Har en eksportør gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen overtrædelse af de efter loven fastsatte bestemmelser om mindstepriser, og giver de udviste forhold grund til at antage, at han ikke fremtidig vil overholde bestemmelserne, kan fiskeriministeren for et angivet tidsrum tilbagekalde den pågældendes tilladelse til udførsel

Fiskerimin. eksp. 1965 j. nr. b 1/2

af fisk og fiskevarer til de aftagerlande, de overtrådte bestemmelser vedrører.

§ 4. En afgørelse efter § 3 kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene.

Stk. 2. Begæring i henhold til stk. 1 skal fremsættes over for fiskeriministeren inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor. Fiskeriministeren anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 3. Begæring om sagsanlæg har opsættende virkning, medmindre retten ved kendelse bestemmer andet. Såfremt tilbagekaldelsen findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

§ 5. Fiskeriministeren kan kræve alle oplysninger, der er fornødne til gennemførelse af denne lov.

§ 6. Den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgørelser efter denne lov, eller som i forbindelse med en ansøgning om tilladelse i henhold til loven fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse, straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der tilsidesætter vilkår, der er fastsat i en tilladelse i henhold til loven.

Stk. 3. Den, der undlader at meddele oplysninger, som er afkrævet ham efter § 5, straffes med bøde.

Stk. 4. I forskrifter, der udstedes i henhold til § 1, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

§ 7. Loven træder i kraft den 1. juli 1965.

Stk. 2. Forslag om revision af loven frem-

sættes for folketinget i folketingsåret 1966/67.

§ 8. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

I en lang årrække blev der ved de midlertidige love om ind- og udførsel af fisk givet fiskeriministerens bemyndigelse til at regulere ind- og udførslen af fisk og fiskevarer i overensstemmelse med indgåede internationale aftaler ved hjælp af ind- eller udførselsforbud. ligesom fiskeriministerens for at sikre og fremme afsætningen af fisk og fiskevarer kunne fastsætte særlige regler for udførslen. Disse loves bemyndigelser var i et vist omfang sammenfaldende med de bemyndigelser, der tilkom fiskeriministerens i henhold til den lovgivning, der i dag er omfattet af loven om valutaforhold m. m., og der blev rent faktisk ikke gjort brug af de pågældende bemyndigelser til at udstede forbud efter lovene om ind- og udførsel af fisk. Derimod fik disse love en vis anvendelse med henblik på at sikre og fremme afsætningen af fisk og fiskevarer gennem fastsættelse af særlige regler for udførslen, jfr. herved eksempelvis den tidligere gennemførte såkaldte ørredordning, der var fastlagt i fiskeriministeriets bekendtgørelse nr. 184 af 28. maj 1955 om udførsel af damørred. Da lov nr. 98 af 19. april 1961 om ind- og udførsel af fisk ophørte med at have gyldighed den 30. juni 1963, besluttedes det efter forhandling med fiskerierhvervet at undlade at forlænge denne lov, idet man i overensstemmelse med den almindelige politik om liberalisering af handlen ikke mente, at der for tiden var behov for andre særlige regulerende foranstaltninger for udførslen af fiske og fiskevarer, end sådanne, der kunne fåsættes efter loven om valutaforhold.

Den efter lovens udløb stedfundne udvikling har imidlertid medført, at der har vist sig at være et stadigt større behov for på ny at få gennemført en lovgivning, hvorefter udførslen af fisk og fiskevarer i et vist omfang vil kunne undergives en regulering med andre midler end der er hjemlet efter loven om valutaforhold. For flere fiskearter har fangst og produktion medført, at en indbyrdes konkurrence mellem de danske eksportører har fremkaldt reaktioner i aftagerlandene. Sådanne reaktio-

ner er særlig fremkommet i lande, der tilhører det europæiske økonomiske fællesskab, idet fiskere og producenter i disse lande ønsker en vis beskyttelse mod urimelig konkurrence fra varer, der hidrører fra et land som Danmark, der står uden for fællesskabet. Det må befrygtes, at aftagerlandenes reaktioner vil føre til, at der inden for blandt andet det europæiske økonomiske fællesskab træffes egentlige foranstaltninger til at lægge hindringer i vejen for en indførsel, der af producenterne inden for fællesskabet betragtes som skadeligt for deres egne interesser. Man må også forudse, at fællesskabets fælles fiskeripolitik, der endnu kun er i sin vorden, vil kunne afføde foranstaltninger, hvor det vil være af betydning, at Danmark som nettoeksportør af fisk og fiskevarer helt eller delvis vil blive sat i stand til at forhindre indførslen af sådanne foranstaltninger gennem fastsættelse af særlige forskrifter for eksporten. Det fremhæves i denne forbindelse, at 42 pct. af den danske fiskeeksport i 1964 blev aftaget af fællesmarkedet og 38 pct. af det europæiske frihandelsområde.

Fra dansk side har man som følge af de fra udlandet modtagne henstillinger forsøgt på frivillig basis at skabe ordninger, der skulle tjene til at regulere eksporten på en sådan måde, at grundlaget for den kritik, der fremføres mod den danske fiskeeksports markedsforstyrrende virkninger, fjernes, men det har vist sig, at det i praksis er umuligt at samle alle interesserede eksportinteresser om sådanne ordninger, så længe der ikke foreligger mulighed for fra det offentlige side at gribe ind i tilfælde af, at de indgåede aftaler ikke overholdes.

Denne udvikling har bevirket, at fiskerikommisjonen af 27. juni 1961 har taget spørgsmålet om gennemførelse af en ny lovgivning på dette område op til overvejelse. Fiskerikommisjonen, hvori alle betydende organisationer inden for erhvervet er repræsenteret, har herefter enstemmigt givet principiel tilslutning til, at en lov søges gennemført

med henblik på, at der kan fastsættes mindste-eksportpriser og gennemføres kontrol med, at de for eksporten aftalte prisordninger overholdes.

Et af fiskerikommisionen nedsat arbejdsudvalg har udarbejdet det foreliggende forslag til en lov om udførsel af fisk og fiskevarer.

Til § 1.

Fiskeriministerens bemyndigelse foreslås begrænset til de tilfælde, hvor vedkommende branche-forening afgiver indstilling vedrørende en prisordning og forudsætter endvidere forhandling med det i lovens § 2 omhandlede udvalg. Bestemmelsen svarer til den bemyndigelse, der er givet landbrugsministeren i henhold til lov nr. 97 af 20. marts 1963 om afsætning af danske landbrugsvarer m. m.

Den fiskeriministeren efter forslaget tiltænkte bemyndigelse skulle være begrænset til etablering af mindsteprisordninger for udførsel af fisk og fiskevarer eller fastsættelse af priser i overensstemmelse med aftaler, der måtte være truffet mellem grupper af fiskeeksportører med udenlandske aftagere om enten enkelte fiskearter eller visse fiskevarer som f. eks. filet af torskefisk eller lignende. Det er forudsat i bestemmelsen, at der må være mulighed for fiskeriministeren til at gøre brug af sin bemyndigelse, uanset om der ikke måtte være fuld enighed inden for den indstillende brancheforening, eller i det i loven omhandlede udvalg, men i så tilfælde vil bemyndigelsen kun kunne ventes benyttet, når fiskeriministeren skønner, at den overvejende del af repræsentanter for vedkommende erhvervsgren er positivt indstillet med hensyn til de foranstaltninger, der påtænkes gennemført, og der er almindelig majoritet i såvel brancheforening som udvalg for vedkommende forslag.

Til § 2.

Siden 1948 har der bestået et af repræsentanter for fiskerierhvervet nedsat fiskeministerielt eksportudvalg, med hvilket fiskeriministeriet har forhandlet i alle udførselsspørgsmål. Udvalget har været af samme størrelse som det i lovforslaget foreslåede, idet man dog som følge af udviklingen i eksportvarenes sammensætning har ment at burde åbne mulighed for repræsentation af såvel filetindustrien som ørrederhvervet. Til gengæld er fiskernes repræsentation i udvalget formindsket fra 3 medlemmer til 2 medlemmer, hvilket også er tilfældet for så vidt angår den repræsentation, som Danmarks Fiskeeksportørforening hidtil har haft i fiskeriministeriets eksportudvalg.

Til § 3.

Det er efter ønske fra fiskerierhvervet, at fiskeriministeren i tilfælde, hvor en fiskeeksportør eller fiskeeksportørvirksomhed gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen overtrædelse af de fastsatte prisordninger, i et angivet tidsrum skal kunne tilbagekalde den pågældende eksportørs eller virksomheds tilladelse til at udføre fisk og fiskevarer til vedkommende aftagerland eller aftagerlande. Man har erfaring for, at en eksportør vil kunne overholde de fastsatte priser og samtidig underfakturerer andre fiskevarer, der ikke er omfattet af prisordningen, til samme land, og derved overtræder de fastsatte prisbestemmelser. I et sådant tilfælde vil det være af betydning, at vedkommende eksportørs eller virksomheds tilladelse til at udføre fisk til det pågældende land helt inddrages, medens man i andre tilfælde vil kunne indskrænke sig til kun at inddrage tilladelsen for de fiskevarer, der er omfattet af en fastsat prisordning. Det er fiskerierhvervets opfattelse, at kun et sådant vidtgående indgreb vil kunne virke præventivt over for eksportørerne med hensyn til overholdelsen af de ordninger, der måtte blive fastsat.

Til § 4.

Efter denne bestemmelse vil afgørelser, der træffes efter § 3, kunne indbringes til domstolsprøvelse.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer til § 14, stk. 2, i lov af 23. december 1964 om valutaforhold m. v.

Til § 6.

Bestemmelsen er udformet i overensstemmelse med de retningslinjer, der er fulgt ved udformningen af straffebestemmelserne i ovennævnte lov om valutaforhold m. v.

Til § 7.

Med henblik på at udnytte erfaringer om, hvorledes loven kommer til at virke i praksis, foreslås denne taget op til revision i folketingsåret 1966/67.

Til § 8.

Efter denne bestemmelse skal loven ikke gælde for Færøerne og Grønland, men det forudsættes dog, at grønlandske produkter, der udføres fra andre dele af Danmark end nævnte landsdel, skal være omfattet af lovens bestemmelser.